

④ JOACHIM DU BELLAY
(1522 – 1560)
LES REGRETS

Je me ferai savant en la philosophie,
En la mathématique et médecine aussi :
Je me ferai légiste et, d'un plus haut souci,
Apprendrai les secrets de la théologie :

Du luth et du pinceau j'ébatterai ma vie,
De l'escrime et du bal. Je discourais ainsi
Quand je changeai la France au séjour d'Italie.

O beaux discours humains ! Je suis venu si loin
Pour m'enrichir d'ennui, de vieillesse et de soin
Et perdre en voyageant le meilleur de mon âge.

Ainsi le marinier souvent pour tout trésor
Rapporte des harengs en lieu de lingots d'or,
Ayant fait, comme moi, un malheureux voyage.

* * *

Je n'écris point d'amour, n'étant point amoureux,
Je n'écris de beauté, n'ayant belle maîtresse,
Je n'écris de douceur, n'éprouvant que rudesse,
Je n'écris de plaisir, me trouvant douloureux :

* * *

④ துபெல்லே (1522 - 1560)
ஏமாற்றம்தானா என் வாழ்விலே ?

நோயினால் ஒடுக்கப்பட்டு துன்பத்தையே அனுபவித்த துபெல்லே தாய்நாடு விட்டு இத்தாலி வந்தார். ஆனால் அங்கும் அவர் கண்டது ஏமாற்றம்தான். அதை வெளியிடும் கசப்பான கவிதை வரிகள் இவை:

'நான் ஒரு தத்துவமேதையாகப் போகிறேன்.
கணிதத்தில் புலி, மருத்துவத்தில் பேரறிஞர்,
சட்ட விற்பன்னர், இன்னும் உயர்ந்த விஷயமாகிய
மதம் பற்றிய நுண்ணறிவில் மகான்

ஓவியம், இயல் இசை நாட்டியம், வாள்வீச்சு
எல்லாவற்றிலும் நிகரற்றுத் திகழ்ந்திடுவேன்
என்றெல்லாம் கனாக் கண்டேன்,
என் தாய்நாடு விட்டு இத்தாலி நாடு வந்தபோது.

பகட்டான பகற்கனவுகள்! இவ்வளவு தூரம் வந்து
அலுப்பும், முதுமையும் கவலையுமே நான் சம்பாதித்த சொத்து!
என் வாழ்க்கையின் மிகச் சிறந்த நாள்கள் பல
யாத்திரையிலேயே கழிந்ததுதான் மிச்சம்.

தங்கத்தைப் பாறைகளாய் வாரிவரும் நோக்கத்தில்
நெடுந்தூரம் கடற்பயணம் மேற்கொண்ட ஆர்வலர்கள்
சிறிய மீன்கள் சிலவற்றைக்கொண்டு
திருமடும் சோகக்கதையானது என் சொந்தப் பயணமும்.

* * *

நான் காதலைப் பாடவில்லை,
யாரையும் காதலிக்காத காரணத்தால்;
நான் அழகைப் பாடவில்லை,
அழகியான ஒரு காதலி யின்மையால்;
நான் மென்மையைப் பாடவில்லை,
திண்மையையே அனுபவிப்பதால்;
நான் இன்பத்தைப் பாடவில்லை,
துன்பத்திலேயே உழன்று கொண்டிருப்பதால்.

* * *